

ad § 14.

Den hidtil bestaaende Inddeling i Jurisdiktioner har, som tidligere fremhævet, i flere Henseender fremkaldt et vist Fællesskab med Hensyn til enkelte økonomiske Spørgsmaal, saasom Opførelsen af Ting- og Arresthuse og Vedligeholdelsen af samme, Udredelse af Lønnen til Retsvidner o. s. v., mellem en Jurisdiktions Beboere, ligesom der paa enkelte Steder er oprettet særegne saakaldte Jurisdiktionskasser, hvoraf Udgifter, som ere fælles for Jurisdiktionen, afholdes. Uagtet man nu, som foran bemærket, i det Hele har søgt at danne de nye Retsfredse ved Sammenlægning af hidtil bestaaende Jurisdiktioner, vil der dog ved selve Sammenlægningen paa flere Maader kunne opstaa Spørgsmaal om, hvorledes der i den heromhandlede Henseende skal forholds, hvortil endnu kommer, at det i enkelte Tilfælde har været nødvendigt at opløse hidtil bestaaende Jurisdiktioner og fordele dem mellem forskellige Retsfredse. Derhos ville lignende Spørgsmaal opstaa ved fremtidige Omlagninger saavel imellem forskellige Retsfredse som imellem de snævrere Kredse i en Underretskreds, og at saadanne bør finde Sted, er alt tidligere udviklet. Denne Slags Spørgsmaal egue sig imidlertid ikke til at afgjøres ved en fast Lovregel, men kun under Hensyn til de i hvert enkelt Tilfælde foreliggende Forhold, og Man har derfor troet, at Afgjørelsen bør finde Sted gennem Administrationen, idet den fornødne Betryggelse for alle i Betragtning kommende Interesser formentlig vil opnaaes, naar alle herhenhørende Spørgsmaal afgjøres af Justitsministeriet i Forbindelse med Indenrigsministeriet efter forudgaaet Forhandling med vedkommende kommunale Myndigheder.

ad § 15.

Ministeriet har i Bemærkningerne til § 12 alt berørt et Tilfælde, hvor yderligere Foranstaltninger til Gjennemførelsen af nærværende

Lov ad administrativt Veie ville være fornødne, og der vil sikkert indtræffe flere Tilfælde, hvor en lignende Nødvendighed vil vise sig, skjøndt det ikke for Tiden med Bestemthed kan opgives hvilke disse Tilfælde ville være. Man har derfor i nærværende Paragraf foreslaaet, at der overdrages Justitsministeriet Bemyndigelse til at træffe de til Lovens Gjennemførelse nødvendige Foranstaltninger, selvfølgelig med Forbehold af Rigsdagens Samtykke, naar der bliver Spørgsmaal om Udgifter for Statskassen.

Med Hensyn til den paa den Loven vedføjede Table opførte Inddeling i Retsfredse skal Ministeriet først gjøre Rede for de Betragtninger, som have været ledende ved Affattelsen og derefter fremsætte nogle Bemærkninger med Hensyn til forskellige Enkeltheder.

Som Grundlag for Inddelingen er Man gaaet ud fra Befolkningen, og skal Man til nærmere Oplysning vedføie Fortegnelse, dels over Befolkningen, saaledes som den har været fordelt i de hidtil bestaaende Jurisdiktioner, dels over Indbyggerantallet i de nye Retsfredse. Man har da tænkt sig som Regelen, at hver Retskreds omtrent skulde have 30,000 Indbyggere, selvfølgelig efter Omstændighederne noget Mere eller Mindre, men forskellige andre Forhold, som ikke kunne lades ude af Betragtning, have dog i mange Tilfælde medført temmelig betydelige Afvigelser fra denne Grundtanke, dels saaledes at Indvaanerantallet i nogle Kredse bliver endel større, dog kun ganske undtagelsesvis synderlig over 40,000, dels saaledes, at det bliver endel mindre, dog kun undtagelsesvis under 20,000.

I de større Kjøbstæder, som maae betragtes som Midtpunkter for et betydeligt Landdistrikt som Opland, ere alt nu Ting- og Arresthuse fælles for flere Jurisdiktioner og de forskellige Retsbetjente bosatte i Kjøbstaden, saa at Landbefolkningen er vant til at søge til saadanne Kjøbstæder i alle Forretningsanliggender, hvilket f. Ex. er Tilfældet i Odense, Randers og